

- 40 parte sui salarij remaneat hic nec detur amplius que quidem ascendit circa ducatos v centum xxvii auri, sed solvatur dictum dicto baiulo per uniuersitatem Nigropontis per illum modum, quo soluti forent illi centum homines si stipendiati fuissent in Nigroponte, quia expense dictorum hominum pro dicto tempore mensium $2\frac{1}{2}$ poterit ascendere circa quantitatem predictam.
- 45 Uerum quia ad solidandum centum homines in Candida pro galea predicta, ad solidandum in Nigroponte uenit ad restandum communitati Nigropontis libre mille uel circa eo quod homines Candide non constarent nisi libre 8 et homines Nigropontis constant libras 10; uadit pars quod committatur eidem regimini Nigropontis quod illas libras mille uel circa seu illud quod restabit ab eo quod
- 50 tenetur expendere communitas Nigropontis in armamento ipsius galee pro mensibus quinque quibus eam armare tenetur, debeat exigere et expendere solum pro acozamento arsenatus donec fuerit in ordine, et aptato arsenatu predicto debeat illud quod exigent dispensare in soluendo debita communis et in faciendo alias expensas necessarias pro nostro communi, prout sue sapientie uidebitur.
- 55 De parte 18-16.—De non 41-52 Capta.—Non sinceri 27-19.

17

Φο 139to Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν εὐγενῆ Κάρολον Ζένον, ὅστις ἀπέστειλεν εἰς Κρήτην δύο τόπια καὶ ἥμισυ ἐρυθροῦ ἐριούχου (scarlato) καὶ κατέβαλε τὸν δασμόν, νὰ ἐπαναστείλῃ εἰς Βενετίαν, διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ πωλήσῃ ταῦτα, λόγῳ τοῦ ὅτι εἶχον κηλίδας. Ταῦτα θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν καὶ νὰ ἐξαγάγῃ ἀτελῶς ἀφ' οὗ ἐπληρώθη ἅπαξ ὁ δασμός. 1385, Σεπτεμβρίου 1.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Οἱ αὐξόντες ἀριθμοὶ τῶν σημειώσεων ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸν αὐξοντα ἀριθμὸν τῶν θεσπισμάτων.

Σημείωσις. Τὰ θεσπίσματα τὰ ἔχοντα ἐπουνσιώδη σημασίαν ἢ ἀφορῶντα διορισμοὺς παρατίθενται ἐν Ἑλληνικῇ περιλήψει.

1. Σχετικὸν πρὸς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 28 τοῦ προηγουμένου βιβλίου φαίνεται ὅτι οἱ χωρικοὶ οἱ μεταφέροντες τὰ προϊόντα τῶν ἐν τῇ πόλει κατῳρθῶσαν νὰ δικαιοῦνται εἰς τοῦτο, τοῦ ρέκτορος ὑποχρέου ὄντος νὰ ἐκδίδῃ τὴν σχετικὴν ἄδειαν. Ἀλλ' ἡ ἄδεια αὕτη διὰ τοὺς χωρικοὺς τῶν ἀπομεμακρισμένων χωρίων, ἦτο ἀφορμὴ μεγάλης δαπάνης διότι ἦσαν ἠναγκασμένοι νὰ μεταβαίνωσιν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ ρέκτορος. Ἐνεκα τούτου κατόπιν ἐνεργειῶν κατῳρθῶσαν νὰ ἀπαλλαγῶσι τῆς ἀδείας τοῦ ρέκτορος. Τοῦ λοιποῦ, οἱ χωρικοὶ ἐλευθέρως ἠδύναντο νὰ μεταφέρωσι τὰ προϊόντα τῶν.

